

Брасюк Гордій Іванович

Біографія (з антології Юрія Винничука)

Народився 2.01.1899 р. у с. Лука Троянівського повіту на Житомирщині в селянській родині. У 1919 р. закінчив Житомирське комерційне училище та Київський ІНО. Належав до культурологічної організації "Просвіта" й літературного об'єднання "Гарт".

Перше оповідання "Істина" опублікував у 1924 р., відтак друкувався в журналах "Червоні квіти", "Червоний Шлях", "Нова Громада", "Життя і Революція", "Плуг", "Глобус". Автор книжок оповідань "Безпутні" (1926), "В потоках" (1927), "Устинка" (1929), "Сни і дійсність" (1930), роману "Донна Анна" (1929). Поезії Г. Брасюк опублікував 1923 р. у часописі "Голос Праці" (Вінніпег).

Хоч Г. Брасюк і був лише кількох місяців на посаді інспектора з господарської частини лазарету петлюрівської армії, це йому пригадали у 1930-му. Його заарештували і заслали на 5 років до концтабору.

На допитах Брасюк не приховував своїх симпатій до Центральної Ради, називаючи її "рідною національною владою", та підтвердив що займався агітацією на підтримку уряду УНР.

Відбувши покарання, з 1935-го і працював плановиком-економістом в об'єднанні "Харчопромспілка" у Запоріжжі. Але 27.06.1941 р. його заарештували вдруге. Серед вилучених речей були рукопис роману "Чечель" та 4 зошити повістей. Пізніше рукописи повернули дружині.

У постанові Особливої наради НКВС 8.12.1941 р. вказувалося: "Брасюк Г. І. як соціально небезпечний елемент підлягає ув'язненню у виправно-трудовому таборі строком на десять років".

Спочатку він опинився у в'язниці м. Уфи, а потім у Казахстані, де й помер у 1944 році.

*Джерело: Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне
Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.
ISBN 978-966-03-7531-4*